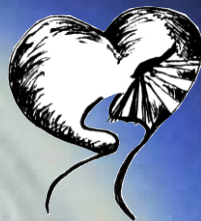

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIV. ročník
číslo 7/2016

„Vložte svoju ruku do Máriinej
a dajte sa ňou viesť ku Kristovi.“

Matka Tereza

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Kresťan v anonymite
a v zábehu
strana 3

Zaujalo nás

Zo života Klubu
kresťanských
seniorov PE-mesto
strana 4-5

Boli sme pri tom

Letné tábory 2016
strana 6-8

Týka sa nás

Svetové dni mládeže
v Krakove
strana 9-11

Zamyslenie

Misionárka Matka
Tereza
strana 12

Zaujalo nás

Anjeli
strana 13

Aktuálne

Sviatok
Sedembolestnej
Panny Márie
strana 14

Farská kronika

od 25.5. do 23.8.2016

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatosťou krstu začlenili:

Samuel Struhár
Daniel Jakubík
Peter Hrnko
Sofia Šinková
Paulína Smatanová
Tamara Smatanová
Natália Škrabáková
Viktória Kráľová
Zara Gašová
Michal Piterka
Nikola Slivoníková
Tasnim Haman
Dorota Marková
Viktória Rimská
Lukáš Bukovianský
Marián Pilát
Matej Balogh

Sviatosť manželstva prijali:

Roman Fára - Hana Šebková, Vladimír Druska - Veronika
Němcová, Branislav Dubovský - Magdaléna Grachová, Marián
Kotlár - Nikola Hunková, Tomáš Peciar – Anaida Novikas

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Mária Arvayová, 77 r.
Soňa Mazánová, 78 r.
Františka Vozárová, 84 r.
Ing. Eduard Scholz, 62 r.
Vilma Kerteszová, 90 r.
Aurélia Hunková, 75 r.
Viera Makreciová, 80 r.
Anna Nagyová, 97 r.
Jozef Kohutovič, 91 r.
Ján Kurtulík, 80 r.
Ladislav Kalabus, 76 r.
Helena Magátová, 82 r.
Jolanka Balážová, 83 r.
Anna Krošláková, 74 r.
Ján Vašina, 67 r.
Štefánia Mráziková, 87 r.
Milan Tomiš, 76 r.

Oznam

Klub kresťanských seniorov PE-mesto v spolupráci s rímsko-katolíckymi farskými úradmi Partizánske, Šimonovany a Šípok pozývajú všetkých veriacich na program slávnostného Trojdnia, ktorý sa uskutoční v dňoch 12.-14.9.2016.

Liturgický kalendár

4.9. - 23. nedeľa v cezročnom období
11.9. - 24. nedeľa v cezročnom období
15.9. - Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska
18.9. - 25. nedeľa v cezročnom období
25.9. - 26. nedeľa v cezročnom období

Kresťan v anonymite a v zábehu

Ľudia, ktorí znova objavujú svoju vieru, ktorá zarastala predtým akoby machom, odborne sú nazývaní konvertiti. Duchovní spisovatelia a otcovia veľmi odporúčajú zaujímať sa o ich životy. Na povzbudenie a overenie vlastného smerovania nášho života. Medzi takýchto kresťanov radí sa aj známy televízny producent Thierry Bizot. Ten, keď prežil silu vlastnej konverzie, otvoril si blog, kde pravidelne popisoval svoju konverziu. Potom napísal knihu Anonymný katolík. Opisuje svoje kroky viery, keď sa cítil ako nemluvňa, dieťa, ktoré nevie hovoriť i chodiť... Opísal obyčajný ľudský všedný deň, v ktorom človek zápasí o autenticitu. Prežije vlastnú krehkosť. Pohybuje sa v komunite bezmenne - anonymne, ale pred Bohom vo vzácnom napätí, ktoré vyúsťuje do otázky, či „dosiahnem Božie zmilovanie - milosrdenstvo?“ Napriek problémom v práci či nečakaným stretnutiam a dialógom, všetko jeho počínanie je ako keby počínaním „kresťana v zábehu“. Nepredkladá zložité teologické úvahy, ale každodenné prežívanie.

Sme na začiatku nového školského roku. Je po prázdninách. Žiaci a študenti nastupujú do školy. Rád by som teda poprial všetkým, aby každý deň v dôvere a v súlade s Bohom

Otcovia hľadali odpovede pre svoj život v škole, v práci, pre svoje vzťahy v rodine. Možno aj my skúsujeme denne to, čo vyššie spomínaný autor, že sme anonymnými kresťanmi, či kresťanmi v zábehu, ktorí veľmi ťažko zápasia o svoju autenticitu.

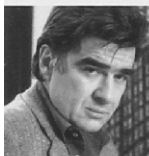
Nech vytvárame hlbší vzťah s Bohom a nech sa s ním rozprávame, ako s niekým veľmi blízkym,

za to sa aktuálne modlí
váš farár Vladimír

POINTS

Thierry Bizot Catholique anonyme

Un grand producteur de télévision accepte de participer à une catéchèse pour adultes sur le conseil d'un ami... et se jure, en sortant, de ne jamais plus y remettre les pieds. Le jour où son couple se dégrade et que ses affaires partent à vau-l'eau, il retourne à l'église dans l'espoir de trouver des réponses. Il y fera une rencontre bouleversante...

«Je suis bien obligé de reconnaître l'impensable: la catéchèse me plaît.»

Né en 1962 à Milan, Thierry Bizot est producteur et scénariste pour la télévision. Sélectionné pour le prix Renaudot, *Catholique anonyme* est son quatrième roman.

«Thierry Bizot transporte le lecteur. Pour un peu, surimpression du visage de Jésus oblige, il le transfigurerait!»

Lire

www.lecerclepoints.com

9 782757 815106

Photo auteur: © Hermance Tréay
Couverture: affiche du film «Qui a envie d'être aimé?», un film de Anne Gialferri. Une production Elephant story.
Dessin © Sempé.
Éditions Points, 25 bd Romain-Rolland, Paris 14
ISBN 978-2-7578-1510-6/Imp. en France 10/09

6,30 €

ÚVODNÍK

Zo života Klubu kresťanských seniorov

Partizánske-mesto

Klub kresťanských seniorov Partizánske-mesto sa snažil aj počas letných mesiacov plniť program prijatý na výročnom členskom zhromaždení začiatkom tohto roka. Hlavným podujatím uplynulých mesiacov bolo slávnostné zhromaždenie pri príležitosti piateho výročia založenia klubu. Zhromaždenie sa konalo v utorok 28.6.2016 v spoločenskej sále budovy Spojenej školy na nám. SNP. Okrem iných záležitostí prítomní členovia klubu zvolili novú hospodárku klubu, nakoľko pani Matulayová, doterajšia hospodárka, sa spolu so svojím manželom odsťahovala do Nitry. Novou hospodárkou klubu sa stala pani Mgr. Helena Šimončíková, ktorej prajeme všetko najlepšie v tejto novej funkcii. Veľmi pekným spôsobom atmosféru zhromaždenia oživil a spríjemnil spevom i hudobným prejavom Milan Turek, ktorému patrí úprimná vďaka. Klub pri tejto príležitosti vydal brožúru z činnosti za päť rokov. Pri vydaní nám veľmi pomohol grafickou úpravou Róbert Dobrotka a ústretovým prístupom pán Peter Bartoš z Expresprintu, kde bola brožúrka vytlačená.

Počas týchto letných mesiacov sa členovia klubu zúčastnili na rôznych aktivitách, ktoré sa vo farnosti uskutočnili. Niektorí členovia klubu sa zúčastnili na púti v Topoľčiankach pri príležitosti sviatku Panny Márie Škapuliarskej a tiež na púti v Chalmovej pri príležitosti sviatku sv. Anny, matky Panny Márie, a jej otca sv. Joachima. Starosť o Krížovú cestu Povýšenia sv. Kríža nezanedbali ani v týchto letných mesiacoch a niektorí boli pri úprave okolia všetkých jej zastavení. Na vrchu Krížovej cesty má stáť Kaplnka povýšenia sv. Kríža, k čomu

potrebujeme tiež stavebné povolenie. Na jeho získaní sme pracovali aj počas týchto mesiacov. Svoju aktivitu sme zamerali aj na prípravu Slávnostného trojdňa 12.9.-14.9.2016 pri príležitosti tretieho výročia požehnania krížovej cesty, čoho dôkazom je aj plagát uverejnený v tomto čísle Pútnika. Muži aj ženy klubu absolvovali jarnú časť v hre petang, kde muži skončili na prvom mieste. Gratulujeme.

Vo štvrtok 11.8.2016 klub zorganizoval zájazd do kúpeľnej obce Podhájska. Aj keď nie za ideálneho počasia, zájazd sa vydaril. Všetci účastníci prejavili spokojnosť a boli radi, že sa zájazdu zúčastnili a ja chcem všetkým účastníkom za účasť srdečne poďakovať. S ľútosťou však musím konštatovať, že sa nám dve pripravované akcie nepodarilo zrealizovať. Zájazd do B. Štiavnice a Sv. Antona sa neuskutočnil pre malý záujem. Tiež sa nám pre nepriaznivé počasie nepodarilo zrealizovať posedenie v záhrade u sestričiek spojené s opekačkou. V minulom roku to bolo veľmi vydarené nedeľné popoludnie. Chcem aj z tohto miesta všetkým členom klubu, a nielen im, srdečne poďakovať za pomoc pri realizácii našich aktivít. Nech im to Pán Boh vrchovato odmení!

V polovici augusta, presnejšie v nedeľu 14.8.2016, v predvečer sviatku Nanebovzatia Panny Márie, sa niektorí z nás zúčastnili púte do Veľkých Uheriec, v rámci ktorej boli účastníkmi modlitby krížovej cesty a vrcholom bola sv. omša na kalvárii. Hlavným celebrantom bol rodák z neďalekej Pažite a hlavný ceremoniár vo Vatikáne pri Sv. Otcovi, vdp. Janko Dubina.

Členovia klubu sa aj v minulých

mesiacoch stretali v klubovni spoločenských organizácií, pokiaľ nebola v klubovni dovolenka, každý štvrtok o 10.00 - 12.00 hod. a v prvý štvrtok každého mesiaca od 14.00 - 17.00 hod. V týchto intervaloch sa schádzajú počas celého roka. Radi privítame medzi sebou aj nečlenov či sympatizantov a samozrejme aj tých, ktorí prejavia záujem stať sa našimi členmi. Budeme potešení zo záujmu o členstvo v našom klube. Vy, ktorí ste v našom veku, pridte stráviť svoj voľný čas so

svojimi rovesníkmi. Medzi nami je vítaný každý a nemusí byť ani náš vrstovník. Pridte!

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske-mesto

ZAÚJALO NÁS

Letné tábory 2016

Ako už po niekoľko rokov, aj tento rok mladí z našej farnosti pripravili pre deti dva týždne rôznych zážitkov a zábavy. Rodičia mali možnosť prihlásiť svoje deti do prímestského tábora, ktorý sa konal v dňoch 4.-8.7.2016 a tiež do pobytového tábora konajúceho sa 8.-13.8.2016.

Prímestský tábor - UniRepublika

Prvý prázdninový týždeň bolo z farskej budovy a jej okolia počuť detský džavot. Prvé deti začali prichádzať pred ôsmou hodinou ráno. Už v tomto čase ich čakalo niekoľko mladých, ktorí sa zhostili úlohy animátorov. Keď sa asi o deviatej hodine zišli všetky prihlásené deti, mohlo sa začať s

na kresťanských základoch, a preto sme chceli spolu ďakovať za to, že sme sa mohli stretnúť, ale i prosiť o požehnanie do všetkého, čo nás čakalo. Naše kroky teda viedli do kostola, kde sme mohli spolu s pánom kaplánom sláviť svätú omšu. Všetci

chlapci mali možnosť posluhovať ako miništranti. Dievčatá prispievali k oslave svojím spevom.

Po svätej omši sa všetci obyvatelia UniRepubliky dozvedeli, prečo boli rozdelení do mestských častí. Tie mali totiž zabezpečovať rôzne odvetvia, potrebné pre správne fungovanie štátu. A tak prezident, spolu so zástupcami mestských častí, podrobili jednotlivé mestské časti každý deň

programom.

Hneď na úvod všetkých privítal prezident novovzniknutého štátu s názvom UniRepublika. Ale nakoľko taký štát nemôže byť bez občanov, všetky deti a animátori boli prijatí za právoplatných občanov tohto štátu. Noví občania boli rozdelení do piatich mestských častí a animátori boli menovaní za zástupcov týchto častí. Následne bola schválená ústava a prvýkrát mohla zaznieť aj štátna hymna:

„Jak je dobre, jak je blaho tam, kde bratia žijú svorne! Jak je dobre, jak je blaho tam, kde je Pán!“

Tento novovzniknutý štát bol založený

určitým skúškam, ktoré ukázali, ktorá mestská časť je hodná zabezpečovať politický rozvoj, vedecký pokrok, správne vzdelanie, šírenie umenia či rozvíjanie športu.

Hneď v prvý deň mali teda mestské časti možnosť ukázať, či sú schopné byť dobrými budovateľmi - politikmi. O tom rozhodoval výsledok hry „mestské štvrte“. Ďalšie ráno a celý deň sme hľadali umelcov. Na stanovištiach tvorivých dielní začali vznikať umelecké diela a bolo naozaj ťažké zhodnotiť, ktorá mestská časť je skutočne tá najlepšia pre toto odvetvie. Tento deň sme

však nezostali iba pri tvorbe. Nedá sa predsa iba produkovať, treba aj niečo prijímať - posilniť sa. A tak sme sa stretli na spoločnej grilovačke, kde už všetkých čakali chutné párky, klobásky a iné špeciality. Bolo sa treba naozaj posilniť, lebo v stredu všetkých čakalo putovanie okolitou prírodou. Nezostalo však len pri kráčaní. Zapojené boli okrem nôh aj hlavy. Bolo treba ukázať svoju múdrosť a šikovnosť. Hľadali sa totiž mudrci-filozofi. A kde sú mudrci, tam sú aj vedci. A tak štvrtok patril rôznym pokusom a „zlepšovákom“. Okrem iného, pokúšali sme sa naučiť lietať vajce. A keď nie lietať, tak aspoň zabezpečiť, aby „prežilo“ aj pád zo 4-5 metrov.

Čo by to ale bolo za štát, keby ho nemal kto reprezentovať na športových podujatiach? Piatok bol teda venovaný rôznym športovým disciplínam. Aby to nebolo také jednoduché a všetci si vedeli predstaviť, aké ťažké to majú chorí športovci, každý nadobudol určitý „hendikep“ (zviazané nohy, ruky...). Tak sa z olympiády stala paralympiáda.

V piatok ešte všetkých čakalo vyhlásenie, ktorá mestská časť je tá najschopnejšia vykonávať konkrétne odvetvie vo fungovaní štátu. Všetci dostali občianske preukazy a stali sa právoplatnými občanmi UniRepubliky.

Detský pobytový tábor - Zlatá horúčka

V dňoch 8.-13.8.2016 sme sa vrátili o pár storočí späť. Konkrétne do doby, kedy sa v slobodnom kráľovskom meste Kremnica vo veľkom ťažilo zlato. V tomto období opúšťajú mnohí svoje domovy, aby sa stali baníkmi. Existuje niekoľko baníckych škôl a zdatní chlapi, ale i dievčatá sa učia objavovať zlato v hlbokých banských štôľňach. Dopyt po zlato stále narastá, a tak sa miestna grófká Viktória rozhodla navštíviť jednu z baníckych škôl, aby priviedla učňov do Kremnice za prácou, na ktorú sa niekoľko rokov pripravovali.

Učni si teda pobalili všetko potrebné, nasadli do vlaku a za nejaký čas ich už v Kremnici uvítal a pohostil ich nový richtár. Učňov prišlo bezmála štyridsať, a preto ich bolo treba nejako rozdeliť na menšie skupiny - banícke cechy, z ktorých každý dostal za poradcov a ochrancov aspoň

dvoch starších obyvateľov mesta. Keď sa s nimi pozoznamovali, čakalo ich spoločné slávnostné prijatie do cechu a podpísanie zmluvy, že chcú s plným nasadením vykonávať banícke remeslo.

nich mohli získať drachmy, za ktoré sa dali kupovať užitočné veci. Získavali aj zlaté kamene, ktoré sa dali výhodne predať. Učili sa obchodovaniu, a tak nakupovali a predávali rôzny tovar, aby nakoniec získali čo najviac peňazí.

Na záver pracovného týždňa sa opäť všetci vydali do mesta. Richtár totiž vybavil učňom prehliadku najdlhšie fungujúcej mincovne na svete, aby videli, ako sa spracúva vyťažené zlato do mincí. Vybavil tiež vstup na Kremnický hrad a okrem návštevy hradného kostola mali všetci možnosť pokochať sa výhľadom z hradnej veže. Po návrate učňov vôbec nečakala dobrá správa. Pôvodných obyvateľov napadla zákerná

BOLI SME PRI TOM

Ráno už všetkých čakala cesta do centra Kremnice. Úlohou jednotlivých cechov bolo zistiť čo najviac informácií a zoznámiť sa s ich novým mestom. Prvýkrát mohli sfárať do štôlne, ktorá nesie meno Andrej a je jednou z mnohých v okolí Kremnice. Po návrate do baníckej ubytovne na okraji Kremnice bol čas, aby sa učni rozdelili na chlapcov a dievčatá. Chlapci vyšli do lesa, kde mohli prejsť svoju silu a šikovnosť. Dievčatá si zase užívali, ako sa o ne starali staršie obyvateľky mesta.

choroba. V pobláznení ukradli všetko mestské zlato a ukryli ho v lese. Bolo teda už len na učňoch, aby s pomocou doktorky vyliečili obyvateľov a našli ukrytý mestský poklad. Všetko sa podarilo a grófka vyhlásila večer zábavu, kde hrala hudba a počas nej odovzdala všetkým učňom odmenu za nájdenie zmiznutého zlata.

Martin Ščúry

Ďalšie dva dni si bolo treba aj trochu oddýchnuť, a tak si cechy medzi sebou zmerali sily v športoch a hrách. Víťazstvom v

SDM v Krakove

V dňoch 27. - 31.7.2016 sa v Krakove uskutočnili Svetové dni mládeže. SDM priniesli zúčastneným množstvo zážitkov, o čom svedčia nespočetné fotky, selfie, videá...

Pápež František povzbudzoval mládež z celého sveta, predniesol jej dôležité posolstvá, aby neboli pasívni, neupadli do pohodlnej tzv. „gaučovej kultúry“. Radostné výkriky ľudí dodávali energiu, ktorú pápež chce nachádzať v ľuďoch dnešnej doby. Tí si odnášajú zo Svetových dní množstvo spomienok.

Slová pápeža Františka mladým pri modlitbovej vigílii SDM

Počuli sme tri svedectvá; dotkli sme sa našimi srdcami ich príbehov, ich životov. Strachom a úzkosťou, ktoré sa rodia z vedomia, že ak niekto vyjde z domu, už nemusí znovu vidieť svojich drahých, strachom z toho, že sa človek nebude cítiť cenený a milovaný, strachom, že nebudú mať ďalšie príležitosti. Podelili sa s nami o rovnakú skúsenosť, akú mali učeníci, zakúsili strach, ktorý vedie na jediné miesto. Kam nás vedie strach? Do uzavretosti. A keď sa strach zahrabáva v uzavretosti, ide vždy so svojou ‚sestrou dvojčičkou‘, paralýzou; s pocitom paralýzy. Pociťovanie toho, že v tomto svete, v našich mestách, v našich komunitách už viac nie je miesto pre rast, pre snívanie, pre tvorbu, pre pohľad na obzor a napokon pre život, je jedným z najhorších ziel, ktoré sa nám môžu v živote stať, a zvlášť v mladosti. Kvôli paralýze strácame chuť užiť si stretnutie, priateľstvo, chuť spoločne snívať, kráčať s inými. Vzďaľuje nás od druhých, bráni nám podať ruku, ako sme to videli [v choreografii], všetci pouzatváraní v tých malých búdkach zo skla.

Ale v živote je ďalšia paralýza ešte nebezpečnejšia a neraz ju ťažko zistiť, a stojí dosť veľa, kým ju rozpoznáme. Páči sa mi nazvať ju paralýzou, ktorá sa rodí, keď si pomýlime šťastie s divánom, s gaučom! Áno, viera, že k šťastiu

potrebujeme dobrý diván. Diván, ktorý nám pomôže, aby sme boli v pohodlí, v pokoji, v bezpečí. Diván ako tie, ktoré teraz existujú, moderné, vrátane uspávacej masáže, ktoré nám garantujú hodiny pokoja, aby sme sa premiestnili do sveta videohier a trávili hodiny pred počítačom. Diván proti každému typu bolesti a strachu. Diván, ktorý by nám umožnil zostať zavretí v dome bez namáhania sa a bez obáv. Toto „divánové šťastie“, „gaučové šťastie“, je pravdepodobne tou tichou paralýzou, ktorá nás môže zničiť najviac; ktorá môže najviac zničiť mládež. „A prečo sa to deje, otcé?“ - Lebo kúsok po kúsku, bez toho, aby sme si to všimli, sa

TÝKA SA NÁS

stávame ospalými, stávame sa omámenými, otupenými. Predvčerom som hovoril o mladých, ktorí idú do penzie v 20-tich rokoch; dnes hovorím o mladých, ktorí sú ospalí, omámení, otupení, zatiaľ čo iní - možno živší, avšak nie lepší - rozhodujú o budúcnosti za nich. Istotne je pre mnohých jednoduchšie a výhodnejšie mať mladých omámených, otupených, ktorí si pletú šťastie s divánom; pre mnohých je toto výhodnejšie než mať mladých čulých, túžiacich odpovedať, odpovedať na Boží sen a na všetky aspirácie srdca.

Vy, pýtam sa vás: chcete byť uspatými, omámenými, ohlúpnutými mladými? [hromadná odpoveď: Nie!] Chcete, aby iní rozhodovali o budúcnosti za vás? [Nie!] Chcete

byť slobodní? [Áno!] Chcete byť čulí? [Áno!] Chcete bojovať za vašu budúcnosť? [Áno!] Nie ste veľmi presvedčiví... Chcete bojovať za vašu budúcnosť? [Áno!]

Avšak pravda je iná: drahí mladí, neprišli sme na svet, aby sme „žili v stave vegetovania“, aby nám to tu ušlo čo najpohodlnejšie, aby sme zo života urobili diván, ktorý nás uspí; naopak, prišli sme pre niečo iné, aby sme zanechali istú stopu. Je veľmi smutné prechádzať životom bez toho, aby sme zanechali stopu. No keď si zvolíme pohodlnosť, zamieňajúc si šťastie s konzumovaním, vtedy je cena, ktorú platíme veľmi, ale veľmi drahá: strácame slobodu. Nie sme slobodní na to, aby sme zanechali stopu. Stratíme slobodu. Toto je tá cena. A je mnoho ľudí, ktorí chcú, aby mladí neboli slobodní; je

TÝKA SA NÁS

mnoho ľudí, ktorí vám nechcú dobre, ktorí chcú, aby ste boli ohlúpnutí, omámení, uspatí, ale nikdy nie slobodní. Nie, toto nie! Musíme brániť našu slobodu!

Práve tu je jedna veľká paralýza - keď si začneme myslieť, že radosť je synonymom pohodlnosti, že byť šťastnými znamená kráčať v živote ospalí či omámení, že jediný spôsob, ako byť šťastnými je byť otupení. Iste, že droga robí zle, avšak sú tu mnohé iné spoločensky akceptované drogy, ktoré končia tak, že nás veľmi zotročujú alebo nás robia otrokmi čoraz viac. Jedny aj druhé nás zbavujú nášho najväčšieho dobra: slobody. Oberajú nás o slobodu.

Priatelia, Ježiš je Pánom rizika, je Pánom toho, čo vždy presahuje „poza“. Ježiš nie je Pánom *komfortu*, istoty a pohodlnosti. Na to, aby sme nasledovali Ježiša, je potrebné mať dávku

odvahy, je potrebné rozhodnúť sa zameniť diván za pár topánok, ktoré ti pomôžu kráčať po cestách, o ktorých si nikdy ani nespíval a ani len nepomyslel, po cestách, ktoré môžu otvoriť nové obzory, schopné nakaziť radosťou, tou radosťou, ktorá sa rodí z lásky Boha, radosťou, ktorú v tvojom srdci zanecháva každé gesto, každý postoj milosrdenstva. Ísť po cestách nasledujúc „bláznovstvo“ nášho Boha, ktorý nás učí stretávať ho v hladnom, v smädnom, v nahom, chorom, v priateľovi, ktorý zle skončil, vo väzňovi, v utečencovi a v migrantovi, v susedovi, ktorý je sám. Ísť cestami nášho Boha, ktorý nás pozýva byť politickými aktérmi, osobami, ktoré premýšľajú, spoločenskými hýbateľmi (sociálnymi animátormi). Ktorý nás stimuluje k premýšľaniu o solidárnejšej ekonomii, než je táto. Vo všetkých oblastiach, v ktorých sa nachádzate, nás láska Boha pozýva prinášať Dobrú novinu, robiac z nášho života dar pre neho a pre ostatných. A toto znamená byť odvážnymi, toto znamená byť slobodnými!

Môžete mi povedať: Otče, no toto nie je pre všetkých, je to len pre niektorých vyvolených! Áno, je to pravda, a títo vyvolení sú všetci tí, čo sú ochotní zdieľať svoj život s ostatnými. Rovnakým spôsobom, akým Duch Svätý premenil srdce učeníkov v deň Turíc - boli paralyzovaní - urobil tak aj s našimi priateľmi, ktorí sa podelili so svojimi svedectvami. Použijem tvoje slová, Miguel: hovoril si nám, že deň, keď ti v komunite *Facenda* zverili zodpovednosť napomáhať k zlepšeniu funkčnosti domu, vtedy si začal chápať, že Boh niečo od teba žiada. Tak sa začala premena.

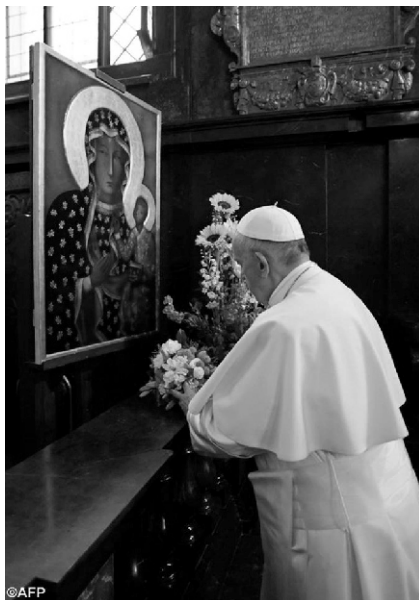
Toto je to tajomstvo, drahí priatelia, že všetci sme povolaní experimentovať. Boh od teba niečo očakáva, Boh od teba niečo chce, Boh na teba čaká. Pochopili ste? Boh od teba niečo čaká, Boh prichádza prelomiť našu uzavretosť, prichádza otvoriť dvere našich životov, našich vízií, našich pohľadov. Boh prichádza roztvoriť všetko to, čo ťa uzatvára. Pozýva ťa snívať, chce ti dať vidieť, že svet s tebou môže byť iný. Je to tak: ak ty zo seba nevydáš to najlepšie, svet nebude inakší. Je to výzva.

Doba, v ktorej dnes žijeme nepotrebuje

„divánových mladých“, ale mladých obutých, ešte lepšie, v dobrých športových topánkach. Táto doba akceptuje len hráčov nasadených na ihrisku, nie je tu miesto pre zálohy. Dnešný svet od vás žiada, aby ste boli protagonistami dejín, lebo život je pekný vždy, keď ho chceme žiť, vždy, keď chceme zanechať stopu. Dnešné dejiny od nás žiadajú hájiť našu dôstojnosť a nedovoliť, aby druhí rozhodovali o našej budúcnosti. Nie! My musíme rozhodovať o našej budúcnosti, vy o vašej budúcnosti! Pán, tak ako na Turíce, chce uskutočniť jeden z najväčších zázrakov, aké môžeme zažiť: umožniť, aby sa tvoje ruky, moje ruky, naše ruky premenili na znamenia zmierenia, spoločenstva, tvorenia. On chce tvoje ruky, aby pokračoval budovať dnešný svet. Chce ho budovať spolu s tebou. A ty, čo odpovieš? Čo odpovieš? Áno či nie? [Áno!]

Povieš mi: Otče, no ja som veľmi obmedzený, som hriešnik, čo môžem urobiť? Keď nás Pán volá, nemyslí na to, čím sme, čím sme boli, na to, čo sme urobili či prestali robiť. Naopak: vo chvíli, keď nás volá, hľadá na všetko to, čo by sme mohli urobiť, na všetku lásku, ktorou sme schopní nakaziť. On vždy vsádza na

©AFP

budúcnosť, na zajtrajšok. Ježiš ťa nasmerúva k horizontu, nikdy nie do múzea.

Preto, priatelia, Ježiš ťa dnes pozýva, volá ťa zanechať v živote tvoju stopu, stopu, ktorá by poznamenala dejiny, ktorá by poznamenala tvoje dejiny a dejiny mnohých.

Dnešný život nám hovorí, že je veľmi jednoduché upriamiť pozornosť na to, čo nás rozdeľuje, na to, čo nás separuje. Chceli by, aby sme uverili, že uzavrieť sa je ten najlepší spôsob, ako sa uchrániť toho, čo nám robí zle. Dnes my dospeli - my dospeli! - potrebujeme vás, aby ste nás naučili - ako to teraz robíte vy dnes - spolunažívať v rozmanitosti, v dialógu, v zdieľaní

multikultúrnosti nie ako hrozby, ale ako šance. A vy ste šancou pre budúcnosť. Majte odvahu učiť nás, majte odvahu naučiť nás, že je ľahšie budovať mosty, než stavať múry! Potrebujeme sa to naučiť! A všetci spoločne prosíme, aby ste od nás vyžadovali kráčať cestami bratstva. Aby ste boli našimi žalobcami, ak si zvolíme cesty múrov, nepriateľstva, cestu vojny.

Budovať mosty: viete aký je prvý most, ktorý treba postaviť? Most, ktorý môžeme uskutočniť tu a teraz: podaním ruky, stiskom rúk. Poďme, urobte tak teraz. Urobte tento ľudský most, podajte si ruky, vy všetci. To je prvotný most, to je

ľudský most, je prvý, je vzorom. Vždy je tu riziko - už som to povedal inokedy - že zostaneme s rukou natiahnutou naprázdno, ale v živote treba riskovať, kto neriskuje, nevyhráva. S týmto mostom ideme vpred. Tu je tento prvoradý most: dajte si stisk rúk. Vďaka. To je ten veľký bratský most, a kievž sa ho naučia vytvárať veľkí tohto sveta! ... Avšak nie kvôli fotografii - keď si podávajú ruku a myslia na niečo iné - ale aby pokračovali budovať čoraz väčšie mosty. Nech je tento ľudský most semienkom mnohých ďalších; bude stopou.

Dnes Ježiš, ktorý je životom, volá teba, teba, teba [ukazuje na všetkých] zanechať tvoju stopu v histórii. On, ktorý je život, ťa pozýva zanechať stopu, ktorá by naplnila životom tvoje dejiny a dejiny mnohých ďalších. On, ktorý je pravda, ťa pozýva zanechať cesty separácie, rozdelenia, nezmyselnosti. Si tu? [Áno!] Si tu? [Áno!] Ako teraz odpovedia - chcem to vidieť - tvoje ruky a tvoje nohy Pánovi, ktorý je Cesta, Pravda a Život? Si tu? [Áno!] Pán nech ťa žehná vaše sny!

Ďakujem!

krátené, spracoval Boris zdroj: Vatikánsky rozhlas

Misionárka Matka Tereza

Misionárka Matka Tereza, ktorá svoj život zasvätila pomoci chudobným a chorým, bude 4. septembra vyhlásená za svätú. Cestu k svätorečeniu otvoril pápež vlni v decembri, keď uznal zázrak pripisovaný celosvetovo známej rehoľníčke, ktorá zomrela v roku 1997.

Pápežovo rozhodnutie nasledovalo po jednohlasnom súhlase kardinálov a biskupov, ktorí sú členmi Kongregácie pre kauzy svätých. Pred nimi nevysvetliteľnosť

predchádzajúcich symptómov.

Prečítajte si zopár myšlienok od Matky Terezy:

Viem, že čo chcem je nad moje sily, ale ten, kto mi dal túžbu, dá mi aj silu spraviť nemožné.

Ja nie som nič iné, iba malá ceruza v Božích rukách. To on ňou píše. To on myslí. To on rozhoduje.

Nedávajte to, čo vám zvyšuje. Musíte dať to, čo vás stojí urobiť obeť, zrieknuť sa toho, čo vás priťahuje tak, že váš dar má v Božích očiach cenu.

Najväčším zlom je nedostatok lásky: lásky k blíznym, strašná ľahostajnosť k susedovi, k tým, čo žijú na okraji spoločnosti, k vykorisťovaným, chudobným, starým.

Ak ľudia prijímú Boha do vlastného srdca, stávajú sa jeho spolupracovníkmi. Ak ho neprijmú, aj to je odpoveď Boha.

O čo viac prijmeme v mlčaní, o to viac budeme môcť rozdávať v každodennom živote.

Nazdávam sa, že politici strávia málo času na kolenách. Som si istá, že by boli lepšími politikmi, keby to robili...

Večer pred spaním sa jednoducho spýtajte: Čo som dnes urobil pre Ježiša a čo som dnes urobil s Ježišom? Pozrite sa na svoje ruky. To je najlepšie spytovanie svedomia.

Spočiatku som si myslela, že je potrebné obracať ľudí na vieru. Dnes viem, že mojou úlohou je milovať.

Ak práca nie je pretkaná láskou, je zbytočná.

Čo môžete urobiť pre svetový mier? Bežte domov a milujte svoju rodinu.

Milovať znamená učiť sa odpúšťať.

spracoval Boris

ZAMYSLÉNIE

zázračného uzdravenia taktiež jednohlasne potvrdilo sedemčlenné lekárske konzílium.

K zázraku, ktorý bol pripísaný príhovoru Matky Terezy, došlo 9.12.2008 v brazílskej diecéze Santos. Ide o uzdravenie 35-ročného muža z nevyliciteľného stavu po ôsmich mozgových príhodách spojených s hydrocefalom. Muž sa v kóme nachádzal v operačnej sále, no operácia bola na chvíľu odložená, [napísal](#) portál Vatican Insider. Keď sa chirurg vrátil do sály, našiel pacienta sediaceho pri plnom vedomí a bez

Anjeli

Ak hovoríme o anjeloch, hneď sa mnohým v mysli vynoria detské hlavičky s krídelkami, či dokonca mladé slečinky, ktoré vedú dieťa cez polorozpadnutú most, alebo ich chránia pred zmijou. Nedajme sa príliš spliesť, lebo to nie sú správne predstavy o oných duchoch, ktorým hovoríme anjeli.

O existencii anjelov môžeme s určitou pravdepodobnosťou hovoriť aj tým spôsobom, že rozumom nemôžeme vylúčiť ich existenciu. Kto tvrdí, že nie sú duchovia, nemôže svoje tvrdenie dokázať. Ale keďže sa o anjeloch píše a hovorí, musíme túto skutočnosť možnej existencie rozumom prehodnocovať.

Kto povie, že to nie je možné, aby anjeli existovali, ten môže zažiť blamáž ako univerzitní profesori v Paríži, keď im bol predvedený prvý gramofón. Povedali: „To nie je možné, aby lievik hovoril ako človek, či dokonca, aby hral ako celý orchester.“

O anjeloch a ich existencii sa kresťania dozvedajú najmä z Božieho zjavenia. Vo Sv. písme máme veľmi mnoho dokladov, že anjeli sú. Stačí len nazrieť. Tu, v

tomto krátku článku, nie je možné vypísať všetky odkazy z Biblie ohľadom anjelov. Skôr sa pozrime, akých anjelov vlastne Biblia spomína:

Cherubíni sú najvznešenejšie anjelské bytosti, lebo sú najbližšie pri Bohu. Ich meno znamená: žehnajúci, prosiaci, prihovárajúci sa. Ich podoba zdobila archu zmluvy, chrámovú oponu, chrámové steny a veľké umývadlo. Pripomínali tu prítomnosť Božiu. Bývali vyobrazovaní asi v ľudskej podobe.

Serafíni. Izaiáš ich videl vznášať sa nad Pánom. (Iz 6,2) Mali štíhlu ľudskú postavu so šiestimi krídlami. Spievali „Svätý, svätý, svätý, Pán Boh zástupov...“ Ich meno asi znamená "horlivý", asi snáď preto, že horeli láskou k Bohu. Jeden z nich vzal ohnivý kameň a dotkol sa ním prorokových pier, aby ich očistil. (Iz 6,7)

Z archanjelov sa v Písme uvádzajú traja:

Rafael, Gabriel a Michael.

Rafael v podobe mládenca doprevádzal mladého Tobiaša na jeho cestách. Po návrate sa predstavil ako „jeden zo siedmich, ktorí stoja pred Pánom“. (Tob 12,15) Jeho meno znamená „**Boh uzdravuje**“, a naznačuje úlohu, ktorú mal zverenú.

Gabriel znamená „**muž Boží**“. Vysvetlil prorokovi Danielovi videnie a povedal mu predpoveď o 70 týždňoch. (Dan 9,21) V Novom Zákone sa objavuje len v úlohe posla, ktorý oznámil Zachariášovi narodenie Jána Krstiteľa a Panne Márii vtelenie Syna Božieho. (Lk 1,19-26)

Michael je jeden z prvých kniežat medzi anjelmi. Je anjelom strážnym a obrancom vyvoleného národa. (Dan 10,13,21,12,1) Odtiaľ je uctievaný i ako ochranca svätej Cirkvi. Jeho meno znamená „**Kto ako Boh!**“, čo znie ako vojnový pokrik. Prečo má takéto meno, je vysvetlené v Zjavení sv. Jána: „I nastal veľký boj v nebi: Michael so svojimi anjelmi bojoval proti drakovi. A bojoval i drak, i jeho anjeli, ale nepremohli ich a stratili svoje miesto v nebi.“ (Zj 12,7-9)

Anjeli sú duchovia, nemajú telo, ale majú rozum a slobodnú vôľu. Sú vynikajúcimi duchmi, plnia vôľu Božiu, majú veľkú moc - väčšiu ako majú ľudia. Sú tu pre ochranu ľudí a pre oslavu Boha.

Anjeli na počiatku vekov museli prejsť skúškou (podobne ako ľudia neskôr). V čom záležala, nevieme. Vieme len, že niektorí anjeli zhrešili pýchou a oddialili sa od Boha. Preto poznáme anjelov dobrých a zlých.

Anjelom máme preukazovať patričnú úctu a aj vďaka za pomoc a ochranu, ako nám to predpisuje aj Cirkev. Špeciálne si máme ctíť aj svojho anjela strážcu, ktorého má každý človek. Spomienku na anjelov strážcov si pripomíname 2. októbra a sviatok sv. archanjelov máme 29. septembra.

zdroj: redemptoristi.sk

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie, ktorú pápež Pavol VI. vyhlásil v roku 1966 za hlavnú patrónku Slovenska, si Slovensko a Katolícka cirkev pripomínajú 15. septembra. Prvá zmienka o sviatku Sedembolestnej Božej Matky pochádza z roku 1412. Panna Mária mala vo svojom živote mnoho bolestí. Celý jej život je popretkávaný nečakanými, bolestnými udalosťami. Číslo sedem v biblickom slova zmysle znamená plnosť. No predsa tradícia hovorí o konkrétnych siedmich bolestiach, ktoré Panna Mária vo svojom živote prežila.

Modlitba zverenia sa Panne Márii v Šaštíne

Preblahoslavená Panna Mária, prichádzame k tebe, našej Sedembolestnej Matke. Tu, v Národnej mariánskej svätyni v Šaštíne si pripomíname chvíľu, keď si stála pod krížom svojho Syna, Ježiša Krista. V duchu počúvame jeho slová, ktoré nám povedal o tebe: „Hľa, tvoja Matka! Hľa, vaša Matka!“ Spolu s apoštolom Jánom sme ťa prijali a stále prijímame s veľkou dôverou a nádejou ako našu Matku. Sme ochotní počúvať a poslúchať tvoje slová na svadbe v Káne Galilejskej, kde si nás pozvala urobiť všetko, čo nám tvoj Syn Ježiš Kristus povie. Chceme plniť jeho vôľu podľa tvojho vzoru. Lebo ty, Sedembolestná, si prijala plnosť bolestí v oddanosti do jeho vôle. Ty nás učíš, že bolesti prežívané tu na zemi v plnosti lásky sú cestou k

plnosti slávy v nebi.

Preto my, pozemskí pútnici a mnohokrát neverní hriešnici, si znovu obnovujeme a potvrdzujeme naše krstné sľuby. Odprosujeme tvojho Syna za odmietanie Božieho plánu pseudokultúrou smrti, za odmietanie Božej zvrchovanosti nad počatým životom i životom vyhasínajúcim. Zriekame sa navždy zlého ducha a odovzdávame sa celí Ježišovi Kristovi, aby sme ho po všetky dni svojho života nasledovali nesúc svoj kríž vernejšie ako doposiaľ.

Matka Sedembolestná, volíme si ťa dnes za svoju Matku a Kráľovnú. Všetko, čím sme, čo máme a čo konáme, vkladáme do tvojich rúk a zverujeme pod tvoju ochranu. V úplnej poddanosti a láske sa skrze teba, Sedembolestná Matka, zasväcujeme Ježišovi Kristovi: seba osobne, svoje rodiny, spoločenstvá i celú spoločnosť - náš národ na všetkých úrovniach jeho jestvovania, jeho prítomnosť i budúcnosť. Prosíme ťa, veď nás cestou láskyplného prijímania každodenných ťažkostí, aby sme mali účasť na moci víťazného kríža tvojho Božského Syna. On svojím zmŕtvychvstaním ukazuje, že vernosť vôli nebeského Otca nás otvára pre jeho všemohúcu lásku, ktorá premáha zlo a utrpenie a vedie k víťazstvu lásky, života a radosti v časnosti i vo večnosti. Amen.

Zdroj: tkkbs.sk, studnickapozba.sk

Boh nás miluje takých, akí sme
a žiaden hriech, nedokonalosť či zlyhanie
ho nedonúti zmeniť postoj.
Pre Ježiša - ukazuje nám to evanjelium - nik nie je
nižší a vzdialený, nik nie je bezvýznamný,
lež všetci sme vyvolení a dôležití: ty si dôležitý!
A Boh počíta s tebou, pre to, kto si, nie pre to, čo máš:
v jeho očiach nič nezaväži oblečenie, ktoré máš,
alebo mobil, ktorý používaš;
nezáleží mu, či si podľa módy,
jemu záleží na tebe, takom, aký si.
V jeho očiach si vzácný
a tvoja hodnota je nesmierna.

Pápež František

Oslava Dňa detí s Cirkevnou základnou školou Jána Krstiteľa v Partizánskom na ihrisku u Saleziánov na sídlisku Šípok

Prežité popoludnie bolo plné dobrej nálady, smiechu, zaujímavých hier a neočakávaných prekvapení.

ZAUJALO NÁS

Klub kresťanských seniorov Partizánske – mesto
rímsko-katolícke farské úrady Partizánske, Šimonovany a Šípok

vás pozývajú

pri príležitosti tretieho výročia požehnania Krížovej cesty Povýšenia Svätého Kríža
v Svätom Roku milosrdenstva

SLÁVNOSTNÉ TROJDŇE

12.- 14. septembra 2016

PROGRAM

PONDELOK 12.9.2016

16.00

Slávnostná svätá omša pri
prvom zastavení krížovej
cesty. Hlavný celebrant
bude pán kaplán
Jozef Mikula.

17.00

Koncert marián-
skych piesní
v podaní
skupiny
Rytmus z Oslían
pri Jasynke
Panny Márie.

UTOROK 13.09. 2016

16.00

Zhromaždenie účastníkov pri
prvom zastavení krížovej ces-
ty a modlitba krížovej cesty.
Modlitbu povedie pán farár
Marek Martinkovič z Veľkých
Uhrieč.

Jednotlivé zastavenia sa bu-
dú modliť členovia Klubu
kresťanských seniorov.

18.00

Slávnostná svätá omša v
Kostole Božského Srdca
Ježišovho v Partizánskom.
Hlavný celebrant je pán farár
Marek Martinkovič z Veľkých
Uhrieč.

STREDA 14.09. 2016

18.00

Povýšenie Svätého Kríža
Slávnostná svätá omša v
Kostole Božského Srdca
Ježišovho v Partizánskom.
Hlavný celebrant je
pán farár zo Šimonovian
Ondrej Cebo

V prípade nepriaznivého počasia sa akcie prekladajú do Kostola Božského Srdca v Partizánskom

KIEŽ BY NEBESKÝ OTEC POŽEHNAL TÚTO NAŠU SNAHU.

Usporiadatelia s láskou prijmu každého účastníka týchto slávnostných dní.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.